

РЕШЕНИЕ

№ 31946

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9133** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. А., гражданин на С., против Решение № 61-ОК/13.08.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/. Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди, че органът не се произнесъл по допустимостта на молбата за закрила, а по същество, без да му била предоставена подобна компетентност. Не било съобразено, че спрямо лицето са налице основателни опасения, че ще бъде подложен на преследване за насилствено вербуване за войник, и спрямо него ще бъдат наложени административни и полицейски мерки. Не било съобразено, че в Д. ал Зор управлението се поема от екстремистки кюрдски фракции. Изострял се конфликтът между араби и кюрди. Страхове на жалбоподателя били подкрепени от данните за етническо и религиозно прочистване. Лицето било свързано с район, в който преобладавали военни сблъсъци и политическо напрежение, което вземало ежедневно човешки жертви и обуславяло опасността за молителя. Сочил, че в справката на дирекция „Международна дейност“ са посочени източници, в които има данни, че липсата на разминироване води до преустановяване на хуманитарните операции и ежедневни човешки жертви, данни за липсата на хранителни запаси, вода, ток и условия за настаняване на гражданите. Коментира се, че военните действия продължавали, и, че е налице пряка военна намеса в териториалната цялост на Сирийска арабска република и тормоз над местното население. Органът също посочвал, че положението в С. е още напрегнато и нестабилно. След падането на режима на Б. А. се осъществили нови факти и обстоятелства, които не било логично да нямат отражение върху бежанската история на лицето, живяло в един от най-

големите градове, пострадало от падане на военен самолет и заплашвано. Позовава се на статии, които прилага към жалбата. Моли решението да бъде отменено като постановено в противоречие с материалния закон и с целта му, при неспазване на административнопроизводствените правила. В съдебно заседание жалбоподателят А. А. А., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Депозирана е писмена защита, с която се поддържа изложеното в жалбата. Твърди, че жалбоподателят е арабин, срещу която етническа група е започнала тежка дискриминация в района. Не били отчетени военните действия между групировки, нападенията от Турция и И.. Органът бил игнорирал твърденията на лицето, които се подкрепяли от справката от 03.07.2025 г. Моли за отмяна на решението и връщане на преписката за ново произнасяне от органа.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /И. М./, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробно били обсъдени приложените към молбата доказателства от общодостъпни източници, които обаче не засягали лично жалбоподателя и не били част от неговата бежанска история. Не били налице нови доказателства, които да са достатъчно основание за допускане на последващата му молба за закрила.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не дава заключение по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 10.05.2024 г. А. А. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като А. /собствено/ А. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], обл. Д. ал Зор, ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия - сунит, семейно положение – женен.

На 01.07.2024 г. е проведено интервю с А. А. А.. Напуснал С. нелегално за Турция на 25.04.2024 г., където останал около 4-5 дни. Преминал в България нелегално на 04.05.2024 г., след което се предал в лагера на О. купел. Бил женен от 2018 г., имал три деца, като те заедно със съпругата му живеели в С.. Родителите му, братята и сестрите му също живеели в С.. Там имало много проблеми, водела са война. Имало различни фракции, които искали да стане част от тях. Не представя доказателства за това твърдение, но сочи, че те имали пунктове и ако минеш през тях, веднага те прибирали. Издирвали го от редовната армия за задължителна военна служба, въпреки че тя нямала достъп до района, в който живеел. Този район бил под контрола на кюрдите. Между тях и редовната армия, а понякога с различни въоръжени групировки, имало сблъсъци. Не бил заплашван, задържан, съден или осъждан. Не сочи да е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не бил член на въоръжена групировка. Твърди, че не бил длъжен да воюва за кауза, която не харесва, а и повечето, щом отивали в армията, повече не се връщали.

С Решение № 11037/24.10.2024 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. А.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с Решение по адм. дело № 11093/2024 г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение по адм. дело № 1965/2025 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение.

На 29.07.2025 г. А. А. А. е подал последваща молба за закрила. Твърди се, че причините да напусне С. и родния му [населено място] ал Зор били свързани с непрестанни военни действия, бомбардировки, насилие, смъртни случаи. Не била разбрана неговата лична история. Акцентираща и върху новите сведения и основания за предоставяне на международна закрила, сред които действията от страна на И., влошената сигурност в страната, вкл. и с новия режим, при който

настъпват „вълни от убийства за отмъщение и насилие“, безогледното насилие във всички части на страната. Акцентираща и върху конкретни сведения – основание за предоставяне на статут, а именно – дискриминация спрямо арабите, подлагане на преследване за насилствено вербуване за войник, вкл. поради това, че е арабин и сунит и не подкрепя бунтовниците, които всъщност са станали управляващи, военни действия, несигурност във всички части на С., опасност за живота поради неексплодирали боеприпаси, хуманитарна криза и липса на безопасно връщане, безогледно насилие. След като дошъл в България, се опитвал да се интегрира – започнал работа, наел си жилище, учил български език, искал да създаде семейство.

С Решение № 61-ОК/13.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска молба последваща молба с вх. № КП-01-6212 от 29.07.2025 г. на А. А. А. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства.

Решението е връчено на адресата му на 15.08.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/. Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват. Въпреки това следва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по

предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни.

Оспореното решение е издадено с оглед установената фактическа обстановка, като административният орган подробно е обсъдил представените от молителя публикации в интернет и справки, както и съдебна практика.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, като не се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Твърди се, че кюрдите в района на Д. ал Зор ще имат негативно отношение спрямо жалбоподателя, който бил арабин по етническа принадлежност. Това обаче е едно бъдещо несигурно събитие. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на кюрдите спрямо молителя предвид неговата етническа принадлежност преди напускането му на С., както и такива спрямо членовете от семейството му преди и след напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван от кюрдите или, че същите ще окажат спрямо него насилие, така че това евентуално поведение на кюрдите, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., районът, в който живеел, се намирал под контрола на кюрдските сили, заявено изрично от молителя в проведеното интервю.

Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става

ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се и за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Турция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., че САЩ възнамерява да премахне санкциите, откъсващи С. от световната финансова система, което ще поправи пътя за по-голямо участие на работещите там хуманитарни организации, улеснявайки чуждестранните инвестиции и търговията, както и, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. В тази връзка следва да се подчертаят категоричните, според някои медии, заявки на И., че целта на армията ѝ е единствено унищожаване на тежки оръжия, намиращи се в С. с цел да не попаднат в ръцете на екстремисти. Не са налице информация или данни, които да сочат, че цел на тази военна офанзива е мирното население на С.. От множество журналистически материали за тази военна интервенция става ясно, че цели на армията на И. са военни обекти, които биха могли да бъдат използвани срещу народа на С. или израелския народ, вкл. и, че според официалните изявления намесата на И. е временна. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т. нар. „прокси“ конфликти.

Горното се потвърждава и от представената справка от 21.07.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, видно от която сирийският президент обявява преходно правителство, назначавайки двадесет и трима министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, което е декларация за съвместната воля за изграждане на нова държава; посочен е броят сирийски бежанци – 988 869, завърнали се в С., като има данни и за около 1 513 861 вътрешно разселени лица, които са се завърнали в домовете си; анализира се поведението на ВКБООН, САЩ, Европейския съюз и Турция спрямо С., вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С. /вж. и справка от 10.09.2025 г., представена в открито съдебно заседание/. При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, както и тази от 30.07.2025 г. относно провинциите Д. ал Зор и Х., вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като

представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в България, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд София-град по отношение на първата му молба. Дори и това да не е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Този извод не се променя и от изложеното в справката от 21.07.2025 г., видно от която се установява, че в С. се обявява амнистия за всички военни, премахва се наборната военна служба и се създава армия от доброволци, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. В случая не са представени от молителя доказателства, че действително след завръщането му в С. ще бъде призован да служи в армията и принуден да воюва, вкл. и на страната на различни военни групировки, така че това събитие да би могло да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на молителя.

Не представлява ново обстоятелство и заявеното в последващата молба, че е налице хипотеза, при която е заплашен на база етническа и религиозна принадлежност, респ. политически убеждения, да бъде арестуван и изпратен да воюва като наказание за това, че е арабин и сунит и не подкрепя бунтовниците, които са станали управляващи. Това твърдение, неподкрепено с доказателства, е изложено за първи път в процесното административно производство, като съдът намира, че то е формирано единствено с цел промяна на бежанската история по начин, по който се следва допускане на последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила и евентуално да бъде предоставена исканата международна закрила.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Гореизложеното не се опровергава от представените от процесуалния представител на жалбоподателя и приети за сведение извадки от интернет сайтове, съдържащи статии на български език.

3. Липсват данни член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района.

4. Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че вече е започнат процес на улесняване на доброволното връщане. Това било предизвикано от действителни и прогнозни завръщания, както и от призови към ВКБООН от страна на бежанците да подкрепи тяхното завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Оперативната рамка за завръщането, която ВКБООН издаде през февруари 2025 г. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, но предвид бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

Заключение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, за безспорно осъществяване на действия от кюрди спрямо молителя с негативни за него последици и за мобилизиране на същия в армията или военни формирования, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Отделно от това, с молбата си молителят се обосновава с етническата си принадлежност и вероятността да бъде включен да воюва, които факти не би могло да се приемат като нови. От една страна, няма данни по делото да се е променил етническият състав в С., конкретно араби и кюрди, така че за първи път едва в последващата молба молителят да сочи евентуално възникване на конфликти между него като арабин и кюрдите в района. От друга страна, още преди

заминаването си от С. той е бил навършил изискуемата възраст, за да служи в армията, като в хода на административното производство по първата му молба за предоставяне на международна закрила, въпреки че не е представил доказателства, твърди, че е призован и именно поради това е напуснал С.. Не представлява ново обстоятелство съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ ЗУБ **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., гражданин на С., против Решение № 61-ОК/13.08.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /И. М./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: